

Николай Лилиев

Светкавици на мойта ранна
нощ...

СВЕТКАВИЦИ на мойта ранна нощ
и пламъци на мойта странна младост,
бъдете ми в тъмите верен вожд
бъдете ми в тъмите нова радост!

Аз слизам от незнайни върхове
в усойте на мрачни преизподни
и моите безбурни бленове
са бленове лазурни и безплодни.

Аз дебнех сенките на ведър сън
сред зноен ден, сред трепнала омара,
душата ми не лъхна сватбен звън,
но не угасна скръбната ми вяра,

че в светъл час, над бури и мъгла,
безмълвни, примирени и безгрешни,
утехата на мойта орис зла
отново възродени ще ви срещне,

светкавици на мойта ранна нощ
и зарници на мойта странна младост...
Бъдете ми в тъмите верен вожд,
бъдете ми в тъмите нова радост!

КРАЙ

© 1922 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7766>]